

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2017r.

sprawy **D. Z.**

skazanego z art. 279§1 k.k. i in.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 25 maja 2016r., sygn. akt II Ka [...]

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 18 lutego 2016r. sygn. akt II K [...],

p o s t a n o w i ł:

1 - oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,

2 – obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący podniósł w swej skardze zarzuty naruszenia prawa procesowego – obraży art. 5 § 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. a także zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k.

Żaden z tych zarzutów nie może zostać jednak uznany za zasadny w najmniejszym choćby stopniu.

Zacznając od najpoważniejszego z zasygnalizowanych w kasacji uchybień, wskazać trzeba, że udział obrońcy w rozprawie odwoławczej generalnie nie jest obowiązkowy – a *contrario* art. 450 § 1 i 2 k.p.k. Wyjątek od tej zasady stanowią

sytuacje określone w art. 79 i 80 k.p.k. oraz 451 k.p.k., a także zarządzenie prezesa sądu lub sądu wskazujące na taką konieczność (art. 450 § 2 k.p.k.). Żadna z tych sytuacji nie miała miejsca w niniejszej sprawie, a zatem nie mogło też dojść do zaistnienia uchybienia o charakterze bezwzględnej przesłanki odwoławczej.

W tej sytuacji, ewentualne uchybienie mogło jedynie wiązać się z naruszeniem przez Sąd art. 450 § 3 k.p.k. Nie można jednak stwierdzić zaistnienia i tego naruszenia procedury. Bezspornie bowiem obrońca skazanego o terminie rozprawy odwoławczej został zawiadomiony prawidłowo – k. 758. Choroba, na którą powołała się obrona w kasacji, nie miała charakteru nagłego – zwolnienie lekarskie zostało wystawione na 5 dni przed rozprawą – k. 763 i 764. Nie było zatem żadnych przeszkód, aby dostarczyć je do Sądu Okręgowego przed dniem 25 maja 2016 r.

Obrona powołała się w kasacji na dokonanie zawiadomienia Sądu Okręgowego o chorobie, za pomocą faxu. Brak jednak na to jakiegokolwiek dowodu. Wydruk zawiadomienie nadanego za pomocą faxu nie znajduje się ani w aktach sprawy ani obrona nie przedstawiła do chwili obecnej dowodu nadania takiej przesyłki. Nie ma zatem jakichkolwiek podstaw, aby zarzut podniesiony przez skarżącego uznawać za zasadny.

Odnosnie zaś pozostałych zarzutów przypomnieć jedynie wypada, że:

- art. 5 § 2 k.p.k. dotyczy wątpliwości, które ma i nie jest w stanie rozstrzygnąć sąd rozpoznający sprawę, nie zaś wątpliwości którejs ze stron co do prawidłowości rozstrzygnięcia dokonanego przez ten sąd;

- art. 7 k.p.k. podnoszony może być w postępowaniu kasacyjnym, jako samodzielnie naruszony, tylko wówczas, gdy sąd odwoławczy czynił własne ustalenia faktyczne. Taka zaś sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie.

Nie ma zatem podstaw do uwzględnienia żadnego z podniesionych zarzutów i ocenić je należy, jako oczywiście bezzasadne.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

l.n